

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De poena Ludovvici Lantgrauui, cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

vincula, pus, pudor, horror: Hæc tormenta nouem sine modoque carent. Est adhuc tertius locus post hæc vitam, quibusdam electis ad purgandum deputatus, & à re purgatorium vocitatus, hic temporalis est, durans vsque ad diem iudicij. Quanta verò sit futura gloria bonorum, siue pœna malorum, quibus etiam suffragijs iuuari possint hi, qui in penis sunt purgatorijs, etsi non plenè, quod prorsus est impossibile, ex his tamen quæ sequuntur exemplis, maiora poteris perpèdere. **A POLLONIVS:** Primùm mihi ostendas tormenta reproborum, nouissimè gloriam & gaudium iustorum, vt sic nostra collatio cum læticia finiatur. **CÆSARIVS:** Quanta sint tormèta tyrannorum, exactorum, vsurariorum, adulatorum, superborum, siue aliorum qui grauiter Deum offenderunt, nec pœnuerunt, secundùm quod à religiosis didici personis, quibusdam tibi pandam exemplis.

CAPVT II.

Lodewicus Lantgrauus maximus tyrānus fuit, *Tyranno
rū pœna.*
de quo supra dictum est in distinctione prima, capitulo tricesimo-quarto: hic cum moriturus esset, præcepit amicis suis, dicēs: Mox vt mortuus fuero, cucullam ordinis Cisterciensis mihi induite, & ne hoc fiat me viuente diligentissimè caute. Obedierūt illi, mortuus est & cucullatus. Quod vbi miles quidā vidit, commilitones ironicè allocutus est, dicens: Verè non est similis domino meo in omni virtute, quādo miles erat, non habuit parem in actibus militiæ; factus verò monachus, omnibus factus est forma disciplinæ, videte quā diligenter custodit silentiū suum, nec vnum quidem verbum loquitur. Anima verò eius cum educa fuisset de corpore, principi dæmoniorum præsentata est, sicuti cuidam manifestissimè reuelatum est: sedēte eodem tartarico super puteum, & scyphum manu tenente, huiusmodi verbis Lantgrauium salutauit: Bene veniat dilectus amicus noster, ostēdite illi triclinia nostra, apothecas nostras, cellaria nostra, sicq; cum huc reducite. Deducto misero ad loca pœnarum, in quibus nihil aliud erat, nisi planctus, fletus,

fletus & stridor dentium, & reducto, sic princeps principem affatur; Bibe amice de scypho meo: illò valde reluctantè, cùm nihil proficeret, imò coactus biberet, flamma sulphurea de oculis naribusque eius erupit. Post hoc sic infit: Modò considerabis puteum meum, cuius profunditas sine fundo est, amotoque operimento, eum in illum misit, & remouit. Ecce iste est puteus, in quo eum clericus vidit, sicut prædictum est in distinct. prima, cap. tricesimo-quarto.

CAPVT III.

Non est diu, quòd alter quidam princeps Alemannię mortuus est, post cuius obitum, cùm quidam sacerdos, cui multa bona fecerat, die noctuque lachrymis & gemitu Deo pro illius anima supplicaret, nescio quis sanctorum ei in oratione assistens, ait: Quare tantum laboras pro homine hoc damnato? Nihil enim illi prodest, imò magis obest, quòd anima eius in profundum inferni dimerisa sit. Respondente sacerdote: Domine, multa bona fecit mihi, multum enim illi teneor. Sanctus subjunxit: Cessa pro eo orare, quia anno integro, antequam sepeliretur, mortuus est, cuius corpus malignus spiritus loco animæ vegetabat. Fuerat idem princeps tyrannus maximus, vir magnanimus, modicum habens timoris Domini. **A POLLONIVS:** Non putavi corpus humanum sine anima posse comedere, bibere, vel dormire. **CÆSARIUS:** Simile legitur in vita sancti Patricij Hibernensis Episcopi, de quodam homine, qui aurigam eius occidit, in cuius corpore diabolus multis annis pro anima habitans, cùm ad nutum sancti exisset, corpus corruit, & in puluerem redactum est. Item simile audiui à monacho nostro Gerardo quondam Bonnenis scholastico.

CAPVT IIII.

Clericus quidam tam egregiam & tam dulcem vocem habebat, vt audire illam delicia reputarentur. Die quadam religiosus vir quidam superueniens, & citharæ illius dulcedinem aure percipiens, ait: Vox ista hominis non est, sed diaboli. Cūctis
verò